

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Michalem Hockem, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. Aleš H.**, nar. xxx
trvale bytem xxx,
zastoupeného Mgr. Ing. Antonínem Továrkem,
advokátem se sídlem v Brně, tř. Kpt. Jaroše 1844/28,

proti

žalovanému: **SIGMA PUMPY HRANICE, s.r.o.**, IČ 646 10 560,
se sídlem Tovární 605, Hranice I-Město, Hranice, PSČ 753 01,
zastoupeného JUDr. Ivou Kremplovou,
advokátkou se sídlem v Brně, Botanická 9,

o zaplacení přiměřeného protiplnění ve výši 262.000 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I.** Žalovaný **je povinen** ve lhůtě 15-ti dnů od právní moci rozsudku složit do soudní úschovy jakožto doplatek přiměřeného protiplnění za vytěsňené akcie minoritních akcionářů společnosti HYDROSYSTEM project a.s. částku 143.452,40 Kč, ze které

na žalobní nárok žalobce odpovídající doplatku na dorovnání přiměřeného protiplnění za žalobcem v minulosti vlastněné akcie společnosti HYDROSYSTEM project a.s. připadá částka 65.329,60 Kč.

- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci úrok ve výši 2,56% ročně z částky 65.329,60 Kč za dobu od 14. 8. 2015 do zaplacení a dále pak úrok z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 65.329,60 Kč za dobu od 16. 9. 2015 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III.** **Zamítá se** žaloba žalobce, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci úrok ve výši 2,56% ročně z částky 196.670,40 Kč za dobu od 14. 8. 2015 do zaplacení, dále pak úrok z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 262.000 Kč za dobu od 14. 9. 2015 do 15. 9. 2015 a dále pak úrok z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 196.670,40 Kč za dobu od 16. 9. 2015 do zaplacení.
- IV.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech soudního řízení částku 156.688,28 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.
- V.** Žalovaný **je povinen** zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, na nákladech soudního řízení částku 14.712,20 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobním návrhem doručeným Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, dne 3. 5. 2017 po žalovaném domáhal zaplacení částky 262.000 Kč s příslušenstvím. Žalobce svůj žalobní nárok odůvodnil tím, že až do okamžiku přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům (akciím) na hlavního akcionáře obchodní společnosti SIGMA PUMPY HRANICE, s.r.o., IČ 646 10 560, se sídlem Tovární 605, Hranice I-Město, 753 01 Hranice (žalovaného) dle ustanovení § 385 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o obchodních korporacích“), byl akcionářem obchodní společnosti HYDROSYSTEM project a.s., IČ 451 92 367, se sídlem Kosmonautů 1103/6a, 779 00 Olomouc. Žalobce vlastnil celkem 248 kusů kmenových zaknihovaných akcií o jmenovité hodnotě 1.000 Kč a 70 kusů kmenových zaknihovaných akcií ve jmenovité hodnotě 200 Kč, oboje znějící na jméno, nekotovaných, vydaných společností HYDROSYSTEM project a.s., kdy celková jmenovitá hodnota akcií žalobce tak činila 262.000 Kč. Jako vytěsněný minoritní akcionář společnosti HYDROSYSTEM project a.s. žalobce rovněž obdržel protiplnění za své akcie, avšak pouze ve výši, stanovené rozhodnutím valné hromady této společnosti. Na valné hromadě obchodní společnosti HYDROSYSTEM project a.s. svolané podle ustanovení § 375 zákona o obchodních korporacích na žádost hlavního akcionáře (žalovaného) bylo dne 1. 6. 2015 přijato hlasy hlavního akcionáře usnesení o přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům (akciím) na hlavního akcionáře s tím, že výši protiplnění za vytěsněné účastnické cenné papíry společnosti valná hromada této obchodní společnosti stanovila s odkazem na závěry znaleckého posudku č. 1409/25/2015, vypracovaného znalcem Activities a.s., který předložil

hlavní akcionář pro doložení přiměřenosti protiplnění dle ustanovení § 376 odst. 1 zákona obchodních korporací, a to na částku 235,60 Kč za jednu kmenovou akcii na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 200 Kč a na částku 1.177,80 Kč za jednu kmenovou akcii na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 1.000 Kč. Shora citované usnesení valné hromady bylo zapsáno do Obchodního rejstříku dne 29. 6. 2015, kdy zápis byl zveřejněn v obchodním věstníku dne 13. 7. 2015, a dle žalobce k přechodu vlastnického práva tedy došlo uplynutím jednoho měsíce, tedy ke dni 14. 8. 2015. S ohledem na to, že akcie společnosti byly zaknihovanými akciemi, nebylo nutné jejich předání společnosti a žalovaný vyplatil žalobci protiplnění, jak je uvedeno výše, přičemž protiplnění bylo splatné do 30 dnů od přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře.

2. Žalobce má za to, že shora uvedená výše protiplnění za vytěsněné akcie minoritních akcionářů není přiměřená hodnotě účastnických cenných papírů společnosti ke dni přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře (žalovaného). Dne 14. 9. 2015 proto v zákonné tříměsíční lhůtě uplatnil žalobce své právo na dorovnání u hlavního akcionáře ve smyslu ustanovení § 390 odst. 1 zákona obchodních korporací, kdy oznámení o tomto uplatnění práva bylo hlavním akcionářem společnosti uveřejněno v Obchodním věstníku dne 22. 9. 2015.
3. Žalovaný výši protiplnění odůvodnil odkazem na výše uvedený znalecký posudek, kdy v tomto posudku byla pro odhad hodnoty akcií společnosti použita jako stěžejní tzv. výnosová metoda DCF. Dle názoru žalobce však byla tato metoda vadně aplikována, minimálně z toho důvodu, že znalec použil pro své výpočty neadekvátně vysokou míru takzvaných nákladů na vlastní kapitál, a to v důsledku použití přírážky za tržní kapitalizaci. Dle názoru žalobce byly pro stanovení výše protiplnění znalcem použity nesprávné výsledky ocenění metodou DCF za použití uvedené přírážky a výše protiplnění bylo stanoveno nesprávně a v neodůvodněně nízké výši. Podle účetní závěrky za rok 2015 činila pořizovací hodnota nemovitostí a staveb společnosti částku ve výši cca 82 milionu Kč, kdy zůstatková účetní hodnota těchto nemovitostí však činila pouze 33.000.000 Kč. S ohledem na charakter nemovitostí, které společnost vlastní se žalobce domnívá, že jejich hodnota minimálně neklesala a z výše uvedeného přitom vyplývá rozdíl mezi pořizovací a zůstatkovou hodnotou okolo 50.000.000 Kč, který při ocenění protiplnění nebyl zohledněn. Za situace, kdy základní kapitál společnosti činí 43.000.000 Kč a s ohledem na uvedené se žalobce domnívá, že reálná hodnota akcií společnosti může být vyšší o cca 1.000 Kč na každých 1.000 Kč jmenovité hodnoty akcií. Dle názoru žalobce tak výše doplatku na přiměřené protiplnění za jím dříve vlastněné akcie společnosti měla činit navíc částku 262.000 Kč. S ohledem na shora uvedené proto žalobce soudu navrhl, aby jeho žalobnímu návrhu vyhověl a současně uložil žalovanému povinnost splnit dorovnání vůči všem ostatním vytěsněným minoritním akcionářům, a to v souladu s ustanovením § 390 zákona o obchodních korporacích.
4. Žalovaný se k podanému žalobnímu návrhu žalobce vyjádřil tak, že učinil nesporným, že žalobce byl až do okamžiku přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům (akciím) na hlavního akcionáře – žalovaného, jako na hlavního akcionáře dle ustanovení § 385 odst. 1 zákona o obchodních korporacích akcionářem obchodní společnosti HYDROSYSTEM project a.s., kdy žalovaný vlastnil celkem 248 ks kmenových zaknihovaných akcií ve jmenovité hodnotě 1.000 Kč na akcii a 70 ks kmenových zaknihovaných akcií ve jmenovité hodnotě 200 Kč, a to oboje znějící na jméno, nekótované, vydané společností HYDROSYSTEM project a.s. Dále žalovaný učinil nesporným, že na valné hromadě obchodní společnosti HYDROSYSTEM project a.s. svolané dle ustanovení § 375 ZOK na žádost hlavního akcionáře bylo dne 11. 6. 2015 přijato usnesení o

přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům (akciím společnosti z ostatních akcionářů), tedy i ze žalobce na hlavního akcionáře s tím, že protiplnění za účastnické cenné papíry společnosti (akcie) valná hromada obchodní společnosti HYDROSYSTEM project a.s. stanovila s odkazem na závěry znaleckého posudku č. 1409/25/2015 vypracovaného znaleckým ústavem Activities a.s., který předložil hlavní akcionář k doložení přiměřenosti protiplnění dle ustanovení § 376 odst. 1 zákona o obchodních korporacích na částku 235,60 Kč za jednu kmenovou akcii na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 200 Kč a na částku 1.177,80 Kč za jednu kmenovou akcii na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 1.000 Kč. Žalovaný vyplatil žalobci protiplnění, jak je uvedeno výše, když toto protiplnění bylo splatné do 30-ti dnů od přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře. Žalovaný dále učinil nesporným, že dne 14. 9. 2015 u něj žalobce uplatnil své právo na dorovnání ve smyslu ustanovení § 390 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, a to v zákonné tříměsíční lhůtě. Oznámení o tomto uplatnění práva bylo hlavním akcionářem a společností uveřejněno v Obchodním věstníku dne 22. 9. 2015.

5. Žalovaný však rozporuje nárok žalobce pro nepřiměřenost plnění. Dle ustanovení § 376 zákona o obchodních korporacích mají vlastníci účastnických cenných papírů právo na přiměřené protiplnění v penězích, jehož výši určí valná hromada a přiměřenost musí být doložena znaleckým posudkem nebo odůvodněna. Přiměřenost protiplnění by měla být vztažena k hodnotě předmětného podílu, kdy je nutné zdůraznit rozdíl mezi pojmem „cena“ a „hodnota akcií, resp. protiplnění“. V případě shora uvedeného ocenění je nutné, aby při aplikaci různých oceňovacích metod došlo ke stanovení přiměřeného protiplnění v penězích, kdy odborná literatura zastává názor, že by znalec měl ke stanovení přiměřeného protiplnění v penězích použít zejména výnosovou metodu (tj. metodu diskontovaných peněžních toků) založenou na principu going concern, když ostatní oceňovací metody by měly být použity jako metody podpůrné (metoda tržních/transakčních násobků, majetková metoda). Znalecký ústav Activities a.s. tuto metodu použil, když současně nepoužil tzv. srážky za minoritu, jak doporučuje Česká národní banka a současně nepoužil ani tzv. diskont za nelikviditu. Ve znaleckém posudku č. 1409/25/2015 byla pro potřeby určení výše protiplnění menšinovým akcionářům použita vhodná metoda ocenění společnosti, a to metoda diskontovaných peněžních toků, která umožňuje nejobjektivnější stanovení hodnoty společnosti s ohledem na zájmy a ochranu práv menšinových akcionářů při nuceném přechodu účastnických cenných papírů společnosti na osobu hlavního akcionáře postupem dle ustanovení § 375 a násl. zákona o obchodních korporacích. Pokud by znalecký ústav přistoupil k aplikaci některé z majetkových metod ocenění, znamenalo by to provést individuální ocenění jednotlivých položek evidovaných v rozvaze, tedy nejen nemovitostí, ale i ostatních položek majetku a závazků společnosti. Aplikace majetkové metody ocenění může být samostatným oceněním podniku pro konkrétního strategického investora, který předpokládá zásadní změnu podnikatelské činnosti podniku; v takovém případě je substanční hodnota vyjádřením úspory pořizovacích nákladů. Použití majetkové metody však s ohledem na účel ocenění znalec nepovažoval v případě oceňované společnosti za vhodné, přičemž metodicky nelze vytrhávat jednotlivá aktiva z kontextu ocenění společnosti jako celku, tedy nadhodnocovat určitou část majetku za použití výhodnější metody ocenění. I při použití majetkové metody ocenění by tržní hodnota nemovitostí ve vlastnictví společnosti nebyla významně vyšší oproti jejich účetní hodnotě a takto zjištěná tržní hodnota nemovitostí by neovlivnila výslednou výši protiplnění menšinovým akcionářům stanovenou znaleckým posudkem č. 1409/25/2015.
6. Žalovaný dále namítl, že pokud žalobce odůvodňuje nepřiměřenost protiplnění tím, že pro stanovení výše protiplnění byla znalcem vadně aplikována metoda ocenění, a to konkrétně

ocenění metodou tzv. výnosovou DCF za současného použití neadekvátně vysoké míry tzv. nákladů na vlastní kapitál v důsledku použití přírážky za tržní kapitalizaci a žalobce cituje v rozporu s odbornou literaturou názor JUDr. Petra Zímy prezentovaný v publikaci Oceňování podniků v právní praxi, pak žalovaný považuje tento názor za názor ojedinělý stojící mimo ustálenou praxi. K žalobcovým tvrzením, že znalci nikterak neocenili a nezohlednili reálnou hodnotu stěžejního majetku společnosti, a to nemovitostí, když z účetní závěrky za rok 2015 činila pořizovací cena nemovitostí a staveb společnosti částku cca 82 mil. Kč, když zůstatková účetní hodnota činí pouze 33 mil. Kč, pak žalovaný namítá, že se jedná o účelové vytržení jednotlivých aktiv z kontextu celého ocenění, což je zavádějící a nemá o výši protiplnění žádnou vypovídací hodnotu. S ohledem na shora uvedené proto žalovaný soudu navrhl, aby žalobní nárok žalobce jako nedůvodný v celém rozsahu zamítl.

7. Soud učinil ve věci následující **skutková zjištění**:

- Z oznámení, že dne 22. 9. 2015 oznámil žalovaný a společnost HYDROSYSTEM project a.s., že došlo dne 14. 9. 2015 k uplatnění práva na dorovnání dle ustanovení § 390 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, a to bývalým vlastníkem účastnických cenných papírů. Valná hromada společnosti konaná dne 11. 6. 2015 určila, že hlavní akcionář je výlučným vlastníkem 43 kusů kmenových akcií společnosti v zaknihované podobě znějících na jméno o jmenovité hodnotě jedné akcie 200 Kč, s nimiž je spojen 1 hlas a dále pak 42.451 kusů kmenových akcií společnosti v zaknihované podobě znějících na jméno o jmenovité hodnotě jedné akcie 1.000 Kč s tím, že s každou akcií je spojeno 5 hlasů, přičemž souhrnná jmenovitá hodnota akcií ve výši 42.459.600 Kč představuje celkový podíl ve výši 98,66 % základní kapitálu společnosti ve výši 43.035.000 Kč. Valná hromada společnosti konaná dne 11. 6. 2015 schválila ve smyslu ustanovení § 375 a násl. zákona obchodních korporací přechod vlastnického práva ke všem účastnickým cenným papírům - kmenovým akciím společnosti, které jsou ve vlastnictví menšinových akcionářů na osobu hlavního akcionáře. Vlastnické právo akcionářů ke kmenovým akciím společnosti přešlo na osobu hlavního akcionáře uplynutím jednoho měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady společnosti v souladu s ustanovením § 385 odst. 1 zákona, který korporací a podle ustanovení § 384 zákona o obchodních korporacích. Valná hromada společnosti konaná dne 11. 6. 2015 určila výši peněžního protiplnění, které poskytl hlavní akcionář menšinovým akcionářům společnosti, případně zástavním věřitelům, za kmenové akcie společnosti na částku 235,60 Kč za každou kmenovou akcii společnosti o jmenovité hodnotě 200 Kč a na částku 1.177,80 Kč za každou kmenovou akcii společnosti o jmenovité hodnotě 1.000 Kč.
- Z nesporných skutkových tvrzení účastníků, notářského zápisu a výpisu z emisí, že žalobce byl až do okamžiku přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům (akciím) na hlavního akcionáře – žalovaného, jako na hlavního akcionáře vlastníkem celkem 248 ks kmenových zaknihovaných akcií ve jmenovité hodnotě 1.000 Kč na akcii společnosti HYDROSYSTEM project a.s., a dále pak 70 ks kmenových zaknihovaných akcií společnosti HYDROSYSTEM project a.s., ve jmenovité hodnotě 200 Kč, kdy veškeré tyto akcie byly na jméno, nekótované. Na valné hromadě obchodní společnosti HYDROSYSTEM project a.s. svolané na žádost žalovaného jakožto hlavního akcionáře bylo dne 11. 6. 2015 přijato usnesení o přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům (akciím společnosti) z ostatních akcionářů na žalovaného s tím, že protiplnění za účastnické cenné papíry společnosti (akcie) valná hromada obchodní společnosti HYDROSYSTEM project a.s. stanovila s odkazem na závěry znaleckého posudku č. 1409/25/2015 vypracovaného znaleckým ústavem Activities a.s., který předložil hlavní akcionář k doložení přiměřenosti protiplnění dle ust. § 376 odst. 1 zákona o obchodních korporacích na částku 235,60 Kč za jednu kmenovou akcii na jméno v zaknihované podobě ve

jmenovité hodnotě 200 Kč a na částku 1.177,80 Kč za jednu kmenovou akcii na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 1.000 Kč. Žalovaný vyplatil žalobci protiplnění, když toto protiplnění bylo splatné do 30-ti dnů od přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře. Dne 14. 9. 2015 uplatnil žalobce u žalovaného, jako u hlavního akcionáře, své právo na dorovnání ve smyslu ustanovení § 390 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, a to v zákonné tříměsíční lhůtě. Oznámení o tomto uplatnění práva bylo hlavním akcionářem a společností uveřejněno v obchodním věstníku dne 22. 9. 2015.

- Z notářského zápisu a výpisu z emise, že dne 11. 6. 2015 proběhla v sídle společnosti HYDROSYSTEM project a.s. řádná valná hromada společnosti HYDROSYSTEM project a.s., která byla svolána na žádost žalovaného, vlastníčího celkem 42.451 kusů kmenových akcií společnosti HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě jedné akcie 1.000 Kč a dále pak vlastníčí 43 kusů kmenových akcií společnosti HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 200 Kč, to vše představující 98,662948% na základním kapitálu a hlasovacích právech společnosti HYDROSYSTEM project a.s. Valná hromada společnosti HYDROSYSTEM project a.s. jednak určila, že hlavním akcionářem společnosti HYDROSYSTEM project a.s. je žalovaný, přičemž souhrnná jmenovitá hodnota těchto akcií ve výši 42.459.000 Kč představuje celkový podíl ve výši 98,662948 na základním kapitálu společnosti ve výši 43.035.000 Kč. Současně valná hromada společnosti HYDROSYSTEM project a.s. rozhodla a schválila přechod vlastnického práva ke všem účastnickým cenným papírům – kmenovým akciím společnosti HYDROSYSTEM project a.s. na osobu hlavního akcionáře – žalovaného, kdy vlastnické právo ke kmenovým akciím menšinových akcionářů přejde na hlavního akcionáře (žalovaného) uplynutím jednoho měsíce ode dne zveřejnění zápisu tohoto usnesení valné hromady společnosti do obchodního rejstříku. Valná hromada společnosti HYDROSYSTEM project a.s. určila výši peněžního protiplnění, které poskytne hlavní akcionář (žalovaný) menšinovým akcionářům za kmenové akcie společnosti částkou 235,60 Kč za každou kmenovou akcii v zaknihované podobě znějící na jméno o jmenovité hodnotě 200 Kč a na částku 1.177,80 Kč za každou kmenovou akcii společnosti v zaknihované podobě znějící na jméno o jmenovité hodnotě 1.000,- Kč. Pro přijetí předmětných usnesení valné hromady společnosti hlasoval žalovaný váhou představující 98,66%.
- Z výpisů emise akcií a výpisu o obchodního rejstříku, že společnost HYDROSYSTEM project a.s. měla v roce 2015 (a stále má) základní kapitál ve výši 43.035.000 Kč s tím, že tento je rozvržen na 43.004 kusů akcií na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1.000 Kč a dále pak na 155 kusů akcií na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 200 Kč. Do dne přechodu vlastnického práva k akciím minoritních akcionářů na žalovaného jakožto hlavního akcionáře vlastnil žalovaný celkem 43 kusů akcií o jmenovité hodnotě 200 Kč, zbylí minoritní akcionáři vlastnili celkem 112 kusů akcií o jmenovité hodnotě 200 Kč, z čehož žalobce vlastnil 70 kusů akcií o jmenovité hodnotě 200 Kč. Žalovaný dále do dne přechodu vlastnického práva k akciím minoritních akcionářů na žalovaného jakožto hlavního akcionáře vlastnil 42.451 kusů akcií o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, zbylí minoritní akcionáři vlastnili celkem 553 kusů akcií o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, z čehož žalobce vlastnil 248 kusů akcií o jmenovité hodnotě 1.000 Kč.
- Ze znaleckého posudku, že znalecký ústav Activities a.s. vypracoval dne 4. 5. 2015 znalecký posudek č. 1409/25/2015, kterým stanovil výši protiplnění v penězích menšinovým akcionářům společnosti HYDROSYSTEM project a.s. podle ustanovení § 376 zákona o obchodních korporacích. Znalecký ústav při ocenění výše přiměřeného protiplnění použil jednak výnosovou metodu DCF, při které vycházel z finančních plánů na roky 2015-2020, kdy finanční toky jsou ve výpočtu zahrnuty v podobě věčné renty, kdy při ocenění je použita diskontní míra na úrovni vážených nákladů kapitálu. Hodnota společnosti HYDROSYSTEM project a.s. stanovená metodou diskontovaných peněžních toků dle znaleckého ústavu činí 50.685.000 Kč. Znalecký ústav dále použil ocenění metodou účetní hodnoty vlastního kapitálu, kdy touto metodou určil

hodnotu společnosti HYDROSYSTEM project a.s. ve výši 18.604.000 Kč. Znalecký ústav dále použil ocenění metodou hodnoty vlastního kapitálu, kdy touto metodou určil hodnotu společnosti HYDROSYSTEM project a.s. ve výši 48.992.000 Kč. Jako hlavní metody byla zvolena výnosová metoda ocenění, tedy metoda DCF, vycházející z výsledků hospodaření plánovaných ve finančním plánu na roky 2015 – 2020, kdy tento finanční plán zachycuje růstový potenciál této společnosti a je vzhledem k účelu pro který je znalecký posud zpracován nejvhodnější. Znalec proto uzavřel, že hodnota jmění (100% akciového podílu) společnosti touto metodou určil hodnotu společnosti HYDROSYSTEM project a.s. ve výši stanovenou za účelem doložení výše protiplnění v penězích menšinovým akcionářům společnosti HYDROSYSTEM project a.s. při uplatnění nuceného přechodu účastnických cenných papírů hlavním akcionářem dle ustanovení § 375 a násl. zákona o obchodních korporacích stanovil na částku 50.685.000 Kč. Znalec stanovil přírážku za riziko ve výši 1,05%, prémie za tržní riziko ve výši 6,25% a prémii za tržní kapitalizaci ve výši 3,81%. Znalec proto stanovil výši protiplnění v penězích menšinovým akcionářům společnosti HYDROSYSTEM project a.s. na částku 1.177,80 Kč za jednu akcii na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 1.000 Kč a na částku 235,60 Kč za jednu akcii na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 200 Kč.

- Z vyjádření znaleckého ústavu, že znalecký ústav Activities a.s. v reakci na žádost žalobce na poskytnutí dorovnání dovedl, že použití majetkové hodnoty ocenění nepovažuje v případě oceňování podniku za vhodné, kdy v opačném případě pak nelze vytrhávat jednotlivá aktiva z kontextu ocenění podniku jako celku, tedy nadhodnocovat část majetku za použití výhodnější metody ocenění. Znalec dále uvedl, že ve znaleckém posudku č. 1409/25/2015 byla pro potřeby určení výše protiplnění menšinovým akcionářům společnosti použita vhodná metoda ocenění společnosti, a to metoda diskontovaných peněžních toků, která umožňuje neobjektivnější stanovení hodnoty společnosti s ohledem na zájmy a ochranu práv menšinových akcionářů při nuceném přechodu účastnických cenných papírů společnosti na osobu hlavního akcionáře postupem dle ustanovení § 375 a násl. zákona o obchodních korporacích. Pokud by přistoupil k aplikaci některé z majetkových metod ocenění, znamenalo by to provést individuální ocenění jednotlivých položek evidovaných v rozvaze, tedy nejen nemovitostí, ale i ostatních položek majetku a závazků společnosti. Aplikace majetkové metody ocenění může být samostatným oceněním podniku pro konkrétního strategického investora, který předpokládá zásadní změnu podnikatelské činnosti podniku; v takovém případě je substanční hodnota vyjádřením úspory pořizovacích nákladů. Použití majetkové metody však s ohledem na účel ocenění nepovažuje v případě oceňované Společnosti za vhodné, přičemž metodicky nelze vytrhávat jednotlivá aktiva z kontextu ocenění Společnosti jako celku, tedy nadhodnocovat určitou část majetku za použití výhodnější metody ocenění. I při použití majetkové metody ocenění by tržní hodnota nemovitostí ve vlastnictví Společnosti nebyla významně vyšší oproti jejich účetní hodnotě a takto zjištěná tržní hodnota nemovitostí by neovlivnila výslednou výši protiplnění menšinovým akcionářům stanovenou znaleckým posudkem č. 1409/25/2015. Výše protiplnění menšinovým akcionářům Společnosti stanovená ve znaleckém posudku č. 1409/25/2015 je přiměřená a znalec neshledává žádný důvod k revizi jeho závěrů.
- Z rejstříkového spisu společnosti HYDROSYSTEM project a.s., že společnost HYDROSYSTEM project a.s. je akciovou společností jejíž základní kapitál činí 43.035.000 Kč, kdy tento je reprezentován 43.004 kusy akcií na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 1.000 Kč a dále pak 155 kusy kmenových akcií na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 200 Kč. Usnesení valné hromady společnosti HYDROSYSTEM project a.s. ze dne 11. 6. 2015 o nuceném přechodu vlastnického práva minoritních akcionářů této společnosti na osobu hlavního akcionáře společnosti (žalovaného) bylo v obchodním rejstříku zapsáno dne 29. 6. 2015 a pro veřejnost fakticky zveřejněno dne následujícího, tedy dne 30. 6. 2015.

- Z výpisu z obchodního věstníku, že představenstvo společnosti HYDROSYSTEM project a.s. oznámilo a uveřejnilo dne 3. 7. 2015 publikací v obchodním věstníku pod značkou OV469529-150703 usnesení valné hromady společnosti HYDROSYSTEM project a.s. týkající se vytěsnění minoritních akcionářů společnosti.
- Z výpisu z obchodního věstníku, že dne 15. 7. 2015 byl v obchodním věstníku pod značkou 09954302-150715 zveřejněn zápis ostatních skutečností v obchodním rejstříku týkající se společnosti HYDROSYSTEM project a.s. pojící se k usnesení valné hromady společnosti HYDROSYSTEM project a.s. týkající se vytěsnění minoritních akcionářů společnosti.
- Ze sdělení České spořitelny, a.s., že Česká spořitelna, a.s. poskytovala v srpnu 2015 krátkodobé podnikatelské úvěry při roční úrokové sazbě v rozmezí od 0,85 až 6,8% a krátkodobé nepodnikatelské úvěry při roční úrokové sazbě v rozmezí od 0,25 do 3,3%.
- Ze sdělení Komerční banky, a.s. a Československé obchodní banky, a.s., že tyto bankovní subjekty odkázaly na statistiku ARAD, kdy úrokové sazby poskytované domácnostem v ČR k 31. 8. 2015 činily při fixaci do 1 roku včetně 12,43% ročně a nefinančním podnikům v ČR u nových obchodů ve výši 3,04%.
- Ze systému ČNB ARAD, že v srpnu 2015 se podnikatelským subjektům bankovním sektorem poskytovaly dle jednotlivých parametrů úvěry s průměrnou úrokovou sazbou od 1,68% do 3,3%, v případě fixace až do 4,15%.
- Z výsledku statutárního ředitele znaleckého ústavu Activities, a.s. Ing. Jaroslava Chovance, Ph.D., že předmětný znalecký posudek vyhotovil odborný garant Ing. František Prodělal, kdy specializací dotyčného je oceňování nemovitostí. V daném případě došlo k ocenění podniku metodou DCF, kdy uvedenou metodou jsou zohledněny taktéž hodnoty nemovitostí, které v daném případě generují zisky, kdy není možné vytáhnout bonitnější aktiva na úkor ostatních položek. V daném případě dílčí ocenění nemovitostí nehrálo roli, neboť cena podniku byla zjištěna a stanovena na základě finančních toků. Použití substanční, případně likvidační metody ocenění podniku nebylo žádoucí, neboť podnik byl oceňován jakožto podnik fungující. Znalecký ústav vycházel z odborné literatury ve znaleckém posudku specifikované, užil aritmetický průměr pro výpočet DCF, kdy neexistuje obecný konsenzus při stanovení diskontní míry, užití aritmetického průměru je konzervativnější způsob, pokud je zmiňován prof. Mařík, který doporučuje geometrický průměr, pak se jedná toliko o doporučení, kdy každý ze znalců může užívat jiný způsob, dle svého uvážení. Rizikovou prémie země znalecký ústav nederivoval na jednotlivé díly, u přírážky za tržní kapitalizaci znalecký ústav vycházel z třífaktorového modelu.
- Ze znaleckého posudku, že pokud se týče obvyklé tržní ceny nemovitostí společnosti HYDROSYSTEM project a.s., a to budovy občanské a technické vybavenosti s nebytovými (provozními) prostorami na ulici tř. Kosmonautů 6a, Olomouc, pak obvyklá tržní cena těchto nemovitostí ke dni 14. 8. 2013 činila 45.900.000 Kč.
- Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu APELEN Valuation s.r.o., že znalecký ústav zajištěný žalobcem, který vypracoval znalecký posudek č. 503-122/2017 ze dne 31. 10. 2017 určil přiměřenou hodnotu protiplnění menšinovým akcionářům za kmenové akcie společnosti částkou 424 Kč za každou kmenovou akci v zaknihované podobě znějící na jméno o jmenovité hodnotě 200,- Kč a částkou 2.119 Kč za každou kmenovou akci společnosti v zaknihované podobě znějící na jméno o jmenovité hodnotě 1.000 Kč. Znalecký ústav pro ocenění přiměřeného protiplnění použil metodu diskontovaných peněžních toků DCF entity, kdy doplňkově použil taktéž i metodu kapitalizovaných čistých výnosů. Znalecký ústav nesouhlasil s některými položkami nákladů vlastního kapitálu použitými znaleckým ústavem Activities s.r.o. Znalecký ústav se ztotožnil s bezrizikovou úrokovou mírou ve výši 1,912 p.a. s aplikací koeficientu beta pro obor Machinery Europe ve výši 1,083. Znalecký ústav nesouhlasí s výší rizikové prémie kapitálového trhu na úrovni 6,25%, kdy shledává aplikaci aritmetického průměru jako výchozího

za nevhodný. Znalecký ústav použil aktuální implicitní akciovou prémii ve výši 5,78%. Znalecký ústav nesouhlasí také se stanovením rizikové premie země ve výši 1,05%, kdy tuto stanovuje ve výši 0,35%. Dne názoru znaleckého ústavu nemá být použita přírážka za malou společnost ve výši 3,85%.

- Z výsledku zpracovatelů znaleckého posudku č. 503-122/2017 znaleckého ústavu APELEN Valuation s.r.o., že se znalecký ústav se znaleckým ústavem Activities, a.s. v řadě bodech shodoval, mají shodu pokud se týče finančního plánu, dále pak pokud se týče neprovozních aktiv, a taktéž se shodují i v tempu růstu. Rozdílný pohled byl v nákladech vlastního kapitálu, kdy ztotožňují se s bezrizikovou úrokovou mírou, avšak neshodují se v otázce rizikové premie kapitálového trhu a dále pak přírážky za malou společnost. Pokud se týče rizikové premie trhu, pak aritmetický průměr se používá, avšak je méně častý než použití geometrického průměru. Dle znaleckého ústavu by se hodnota měla pohybovat někde mezi aritmetickým a geometrickým průměrem, pokud by byl v posudku použit geometrický průměr, tento by činil 4,60 %, znalecký ústav použil aktuální rizikovou prémii, která má hodnotu 5,78 % a aritmetický průměr odpovídá 6,25 %, tedy námi použitý koeficient je mezi aritmetickým a geometrickým průměrem. Pokud by došlo k použití geometrického průměru, tato skutečnost by měla dopad na výslednou cenu akcií tak, že by tuto zvýšil o 10 i více %. V daném případě přicházelo v úvahu buď ocenění majetkové nebo ocenění výnosové, v daném případě jsou nemovitosti vlastněné oceňovanou společností provozního charakteru, částečně tyto generují výnos nájmu a ve zbylém rozsahu se provozně používají, za této situace bylo vhodné akcie ocenit výnosovým oceněním, neboť hodnota nemovitosti je ve svém výsledku zachycena ve výnosech společnosti. Pokud se jedná přírážky za malou společnost, někdy do 90. let se odborná veřejnost přikláněla k závěru, že menší společnost generuje vyšší ziskovost při vyšší rizikovitosti, avšak s postupem času již tento názor není preferován. Je to jeden z možných názorů, kdy např. v Německu se přírážka za malou společnost nepoužívá. Jsou však země a znalci, kteří ji používají s odkazem na ekonomii Ibotsson.
- Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o., že znalec pro ocenění ceny vytěsněných akcií aplikoval výnosový model ocenění DCF, kdy na principu ekvivalence z odvozené spravedlivé hodnoty podniku dovedl vyšší hodnoty přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 200 Kč společnosti HYDROSYSTEM project a.s. tak, že tato by se měla pohybovat v intervalu od 277 do 294 Kč a dále pak vyšší hodnoty přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno společnosti HYDROSYSTEM project a.s. v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1.000 Kč tak, že tato by se měla pohybovat v intervalu od 1.384 Kč do 1.469 Kč. Znalec stanovil nezadlužený beta koeficient ve výši 1,08, neaplikoval rizikovou přírážku, stanovil rizikovou přírážku ve dvou variantách, a to s nulovou a maximální úrovní doporučeného intervalu, tj. 3%, kdy dle znalce nebyla společnost k datu ocenění stabilizovaná, neboť klíčový ukazatel pro posuzování výkonnosti se po celou dobu sledovaného historického vývoje pohyboval hluboko pod kritériální úrovní hodnoty, realizace plánovaných výsledků pro rok 2015 byla významně ohrožena (ztráta podstatné části personálních aktiv, jelikož hlavní část zaměstnanců podala výpovědi a ze společnosti odcházela, a to jakožto reakce části původního managementu na novou situaci ve společnosti po akvizici, dále pak bylo vlivem její ekonomické situace nastaveno odepisování dlouhodobého majetku v úrovni přesahující jejich skutečnou životnost a došlo ke snížení rentability některých zakázek v důsledku chybných obchodních rozhodnutí původního managementu, což přimělo nový management k přijetí právních kroků vůči některým osobám), nebyla v uvedeném období provedena aktualizace operativního plánu, z hlediska strategické analýzy tak podnik vykazoval charakter podniku s nevýznamnou až malou perspektivou a vstup nového investora vytvářel jisté předpoklady možného docílení jistého zvratu v dosavadním vývoji a zlepšení perspektivy. Za této situace byly stanoveny náklady vlastního kapitálu v inflačním prostředí odvozená iteračním modelem v jednotlivých letech prognózy 9,22% až 9,72% a ve

druhé variantě 12,22% až 12,76%. Náklady cizího kapitálu činily 2,55%. Znalec je proto toho názoru, že spravedlivá hodnota celé společnosti by se měla pohybovat v intervalu od 59.757.000 Kč do 63.238.000 Kč. Pokud jde o znalecký posudek znaleckého ústavu Activities a.s. pak tento zpracovatel se výrazně zabýval makroekonomickým vývojem na úkor zhodnocení stavu relevantního trhu chodu společnosti a analýzy týkající se intenzity konkurenčního prostředí, kdy rovněž chybí závěry, které vypovídají o tom, jak znalcem popsané skutečnosti měly ovlivňovat další chod společnosti. Analýza vnitřního potenciálu je bez závěrů, které by naznačovaly zásadní obrat v chodu společnosti dle sestavené prognózy – existence faktorů, které signalizují reálnost změn v chodu společnosti. Taktéž nebyly promítnuty očekávaná rizika spojená s nejistým vývojem na relevantních trzích s ohledem na tehdejší situaci společnosti a její vnitřní předpoklady a finanční prognózu proto považuje za velmi optimistickou. Nebyly taktéž okomentovány příčiny, které měly vyvolat tak zásadní růst výkonnosti obchodního závodu ve finanční prognóze. Zpracovatel nijak nekomentoval 3,6násobnou předpokládanou roční výkonnost prostřednictvím modelu ocenění DCF než v případě modelu kapitalizovaných výnosů. Znalec optimisticky sestavenou finanční prognózu do jisté míry vyvažoval použitím rizikových přírážek. Pokud jde o znalecký posudek znaleckého ústavu APELEN Valuation s.r.o. pak jeho závěry a analýzy nejsou zcela objektivní, kdy jsou nadměrně zdůrazňovány negativa, kterým jsou minoritní akcionáři postiženi v případě nuceného vytěsnění. Znalecký posudek dále nekomentuje vliv jednotlivých trendů ukazatelů, likvidity zadluženosti a rentability, které nepotvrzují pozitivní stav společnosti, kdy ukazatele rentability a likvidity jsou velikostně pod kritériální úrovní, dále komentář stran reálnosti původně sestavené prognózy, kdy se nelze ztotožnit s tvrzením znalce o tom, že společnost byla stabilizovaná, kdy je zcela opomíjeno, že předpokládaný vývoj ve společnosti bude zásadně závislý na pomoci nového strategického investora. Taktéž byla tímto znaleckým ústavem snížena diskontní míra aniž by byl v závěrech respektován aktuální stav společnosti s ohledem na její dosavadní vývoj. Dále byl chybný postup v tom, že tento znalec použil finanční prognózu z předchozího znaleckého posudku, aniž by tuto sám konstruoval a která měla být dle jeho tvrzení založena na tržních principech. Dále znalec do propočtu použil kritériální výnosnost na úrovni odvozeného nákladu kapitálu 8,58%, přičemž skutečná výnosnost investovaného kapitálu překračuje v prognóze 13%, což je rozdíl převyšující 51% mezi oběma hodnotami a proto také hodnota druhé fáze výnosového ocenění (trvalá hodnota) činí více jak dvojnásobek výnosové hodnoty první fáze. Takovýto postup je z metodologického hlediska nepřijatelný. Dále zde absentuje odůvodnění výše nákladů cizího kapitálu a rovněž odůvodnění fixního podílu cizího a vlastního kapitálu při výpočtu WACC. Sporné otázky týkající se dosazování parametrů při odvozování diskontní míry jsou předmětem trvajících akademických diskuzí, které dosud nemají jednoznačný výsledek. Teoretici se nemohou shodnout např. ani na metodice a na způsobem pozorování minulých statistických tržních dat pro odhadování budoucího vývoje podnikatelských rizik a přou se o jejich průkaznost v rámci jejich následné aplikace do cenových modelů. Důsledkem jsou pak časté spory mezi akademiky a praktiky a vedou se rozvlklé komentáře matematického a statistického charakteru o pozorování minulosti s následnou implikací závěrů do cenových modelů. Model CAMP není nic jiného než pokus odhadnout ve vazbě na riziko pravděpodobnou výnosnost této alternativní investice. Znalecký ústav tedy uzavřel, že zatímco první znalec se blíže nezabýval specifiky účelu ocenění, pak druhý znalec se při jednoznačné orientaci na specifika ocenění při vytěsnění pozapomněl zabývat dalšími parametry ocenění ve vazbě na samotný předmět ocenění, jelikož se neoceňuje typizovaná investice, ale investice do konkrétních cenných papírů konkrétního emitenta a nevyhodnotil přiměřenost odvozeného protiplnění s některou z hodnot společnosti odvozenou na tržních principech.

- Z výsledku znalců znaleckého ústavu Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o., že nemovitosti vlastněné společností sloužily jednak jako sídlo společnosti a dále se pak zejména jednalo o stěžejní majetek

společnosti, který sloužil jako bankovní záruka a současně jako provozní nemovitost pro potřeby oceňované společnosti. Cenu nemovitosti by šlo samostatně zohlednit pouze v případě, že by se jednalo o neprovozní majetek. Společnost vlastnila taktéž bytovou jednotku, která se však používala k ubytování managementu a měla proto taktéž provozní charakter. Uváděná negativa stran nesprávného účetního odepisování a chybných obchodních rozhodnutích dřívějšího managementu sice představuje negativum, avšak tyto skutečnosti nebyly znalcem kvantifikovány a nejsou zohledněny ve výpočtu jím vyčíslovaného průměrného protiplnění. Výši průměrného protiplnění za vytěsněné akcie minoritních akcionářů stanovená znaleckým ústavem je identická v časovém rozptylu +/- dvou měsíců od soudem stanoveného rozhodného dne ke kterému bylo znalcem prováděno oceňování. Toto by neplatilo v případě, že by došlo k nějaké rozhodující události v daném období, avšak v daném případě k ničemu takovému nedošlo.

- Z vyjádření znaleckého ústavu, že tento i přes výtky znaleckého ústavu Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o. setrvávají na svých závěrech a polemizuje se závěry tohoto znaleckého ústavu.

8. Ze shora uvedených skutkových zjištění učinil soud následující **závěr o skutkovém stavu** :

Společnost HYDROSYSTEM project a.s. byla a je akciovou společností, jejíž základní kapitál činil a činí 43.035.000 Kč, kdy tento byl a je reprezentován 43.004 kusy akcií na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 1.000 Kč a dále pak 155 kusy kmenových akcií na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 200 Kč. Znalecký ústav Activities a.s. vypracoval dne 4. 5. 2015 znalecký posudek č. 1409/25/2015, kterým stanovil výši protiplnění v penězích menšinovým akcionářům společnosti HYDROSYSTEM project a.s. podle ustanovení § 376 zákona o obchodních korporacích. Znalecký ústav při ocenění výše průměrného protiplnění použil jednak výnosovou metodu DCF, při které vycházel z finančních plánů na roky 2015-2020, kdy finanční toky jsou ve výpočtu zahrnuty v podobě věčné renty, kdy při ocenění je použita diskontní míra na úrovni vážených nákladů kapitálu. Hodnota společnosti HYDROSYSTEM project a.s. stanovená metodou diskontovaných peněžních toků dle znaleckého ústavu činí 50.685.000 Kč. Znalecký ústav dále použil ocenění metodou účetní hodnoty vlastního kapitálu, kdy touto metodou určil hodnotu společnosti HYDROSYSTEM project a.s. ve výši 18.604.000 Kč. Znalecký ústav dále použil ocenění metodou hodnoty vlastního kapitálu, kdy touto metodou určil hodnotu společnosti HYDROSYSTEM project a.s. ve výši 48.992.000 Kč. Jako hlavní metody byla zvolena výnosová metoda ocenění, tedy metoda DCF. Znalec uzavřel, že hodnota jmění (100% akciového podílu) společnosti určené touto metodou ve výši stanovenou za účelem doložení výše protiplnění v penězích menšinovým akcionářům společnosti HYDROSYSTEM project a.s. při uplatnění nuceného přechodu účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře dle ustanovení § 375 a násl. zákona o obchodních korporacích činí částku 50.685.000 Kč. Znalec proto stanovil výši protiplnění v penězích menšinovým akcionářům společnosti HYDROSYSTEM project a.s. na částku 1.177,80 Kč za jednu akcii na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 1.000 Kč a na částku 235,60 Kč za jednu akcii na jméno v zaknihované podobě ve jmenovité hodnotě 200 Kč. Dne 11. 6. 2015 proběhla v sídle společnosti HYDROSYSTEM project a.s. řádná valná hromada společnosti HYDROSYSTEM project a.s., která byla svolána na žádost žalovaného, vlastnického celkem 42.451 kusů kmenových akcií společnosti HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě jedné akcie 1.000 Kč a dále pak vlastníci 43 kusů kmenových akcií společnosti HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 200 Kč, to vše představující 98,662948% na základním kapitálu a hlasovacích právech společnosti HYDROSYSTEM project a.s. Valná

hromada společnosti HYDROSYSTEM project a.s. jednak určila, že hlavním akcionářem společnosti HYDROSYSTEM project a.s. je žalovaný, přičemž souhrnná jmenovitá hodnota těchto akcií ve výši 42.459.000 Kč a představuje celkový podíl ve výši 98,662948% na základním kapitálu společnosti ve výši 43.035.000 Kč. Současně valná hromada společnosti HYDROSYSTEM project a.s. rozhodla a schválila přechod vlastnického práva ke všem účastnickým cenným papírům – kmenovým akciím společnosti HYDROSYSTEM project a.s. na osobu hlavního akcionáře – žalovaného, kdy vlastnické právo ke kmenovým akciím menšinových akcionářů přejde na hlavního akcionáře (žalovaného) uplynutím jednoho měsíce ode dne zveřejnění zápisu tohoto usnesení valné hromady společnosti do obchodního rejstříku. Valná hromada společnosti HYDROSYSTEM project a.s. určila výši peněžního protiplnění, které poskytne hlavní akcionář (žalovaný) menšinovým akcionářům za kmenové akcie společnosti částkou 235,60 Kč za každou kmenovou akcií v zaknihované podobě znějící na jméno o jmenovité hodnotě 200 Kč a na částku 1.177,80 Kč za každou kmenovou akcií společnosti v zaknihované podobě znějící na jméno o jmenovité hodnotě 1.000 Kč. Pro přijetí předmětných usnesení valné hromady společnosti hlasoval žalovaný váhou představující 98,66% hlasovacích práv.

9. Do dne přechodu vlastnického práva k akciím minoritních akcionářů na žalovaného jakožto hlavního akcionáře vlastnil žalovaný celkem 43 kusů akcií o jmenovité hodnotě 200 Kč, zbylí minoritní akcionáři vlastnili celkem 112 kusů akcií o jmenovité hodnotě 200 Kč, z čehož žalobce vlastnil 70 kusů akcií o jmenovité hodnotě 200 Kč. Žalovaný dále do dne přechodu vlastnického práva k akciím minoritních akcionářů na žalovaného jakožto hlavního akcionáře vlastnil 42.451 kusů akcií o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, zbylí minoritní akcionáři vlastnili celkem 553 kusů akcií o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, z čehož žalobce vlastnil 248 kusů akcií o jmenovité hodnotě 1.000 Kč. Usnesení valné hromady společnosti HYDROSYSTEM project a.s. ze dne 11. 6. 2015 o nuceném přechodu vlastnického práva minoritních akcionářů této společnosti na osobu hlavního akcionáře společnosti (žalovaného) bylo do obchodního rejstříku zapsáno dne 29. 6. 2015 a pro veřejnost fakticky zveřejněno dne následujícího, tedy dne 30. 6. 2015. K nucenému přechodu vlastnického práva pak v souladu s ustanovením § 385 odst. 1 zákona o obchodních korporacích došlo s účinky ke dni 31. 7. 2015. Žalovaný vyplatil žalobci a zbylým minoritním akcionářům protiplnění za jimi vlastnění akcie, a to ve výši stanovené usnesením valné hromady společnosti HYDROSYSTEM project a.s. vycházející ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Activities a.s. ze dne 4. 5. 2015, č. 1409/25/2015.
10. Představenstvo společnosti HYDROSYSTEM project a.s. oznámilo a uveřejnilo dne 3. 7. 2015 publikací v obchodním věstníku pod značkou OV469529-150703 usnesení valné hromady společnosti HYDROSYSTEM project a.s. týkající se vytěsnění minoritních akcionářů společnosti. Dne 15. 7. 2015 byl v obchodním věstníku pod značkou 09954302-150715 zveřejněn zápis ostatních skutečností v obchodním rejstříku týkající se společnosti HYDROSYSTEM project a.s. pojící se k usnesení valné hromady společnosti HYDROSYSTEM project a.s. týkající se vytěsnění minoritních akcionářů společnosti. Žalobce uplatnil u společnosti HYDROSYSTEM project a.s. dne 14. 9. 2015 právo na dorovnání. Dne 22. 9. 2015 oznámil žalovaný a společnost HYDROSYSTEM project a.s., že došlo dne 14. 9. 2015 k uplatnění práva na dorovnání dle ustanovení § 390 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, a to bývalým vlastníkem účastnických cenných papírů.

11. Česká spořitelna, a.s. poskytovala v srpnu 2015 krátkodobé podnikatelské úvěry při roční úrokové sazbě v rozmezí od 0,85 až 6,8% a krátkodobé nepodnikatelské úvěry při roční úrokové sazbě v rozmezí od 0,25 do 3,3%. Komerční banka, a.s. a Československé obchodní banka, a.s., poskytovaly úvěry za úrokovou marži odpovídající statistice ARAD vedené Českou národní bankou, kdy úrokové sazby poskytované domácnostem v ČR ke dni 31. 8. 2015 činili při fixaci do 1 roku včetně 12,43% ročně a nefinančním podnikům v ČR u nových obchodů ve výši 3,04% ročně. Dle systému ARAD v srpnu 2015 byly podnikatelským subjektům bankovním sektorem poskytovány dle jednotlivých parametrů úvěry s průměrnou úrokovou sazbou od 1,68% do 3,3% ročně, v případě jednorozční fixace až do výše 4,15% ročně.
12. Výše přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 200 Kč emitované společností HYDROSYSTEM project a.s., IČ 451 92 367, se sídlem tř. Kosmonautů 1103/6a, Hodolany, 779 00 Olomouc, a to k datu přechodu vlastnického práva k těmto akciím dle ustanovení § 376 a násl. zákona o obchodních korporacích v důsledku vytěsnění minoritních akcionářů této společnosti v návaznosti na rozhodnutí valné hromady této společnosti ze dne 11. 6. 2015 činí částku **286 Kč**.
13. Výše přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1.000 Kč emitované společností HYDROSYSTEM project a.s., IČ 451 92 367, se sídlem tř. Kosmonautů 1103/6a, Hodolany, 779 00 Olomouc, a to k datu přechodu vlastnického práva k těmto akciím dle ustanovení § 376 a násl. zákona o obchodních korporacích v důsledku vytěsnění minoritních akcionářů této společnosti v návaznosti na rozhodnutí valné hromady této společnosti ze dne 11. 6. 2015 činí částku **1.427 Kč**.
14. Ze strany žalovaného byla dosud žalobci (a ostatním bývalým minoritním akcionářům) uhrazena toliko část přiměřeného protiplnění za jím v minulosti vlastněné akcie, a to ve výši 235,60 Kč za každou jimi vlastněnou akcií o nominální hodnotě 200 Kč a ve výši 1.177,80 Kč za každou jimi vlastněnou akcií o nominální hodnotě 1.000 Kč. Žalovaný žalobci dosud na přiměřeném protiplnění za jím v minulosti vlastněné akcie neuhradil částku 65.329,60 Kč.
15. Podle ustanovení § 375 zákona č. 90/2012 Sb. zákona o obchodních korporacích je akcionář oprávněn požadovat, aby představenstvo svolalo valnou hromadu a předložilo jí k rozhodnutí návrh na přechod všech ostatních účastnických cenných papírů na tohoto akcionáře, jestliže vlastní ve společnosti akcie, a) jejichž souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90 % základního kapitálu společnosti, na něž byly vydány akcie s hlasovacími právy, a b) s nimiž je spojen alespoň 90% podíl na hlasovacích právech ve společnosti.
16. Podle ustanovení § 384 odst. 1 zákona o obchodních korporacích představenstvo podá bez zbytečného odkladu po přijetí usnesení valné hromady návrh na jeho zápis do obchodního rejstříku. Současně usnesení valné hromady a závěry znaleckého posudku, je-li vyžadován, uveřejní způsobem určeným tímto zákonem a stanovami pro svolání valné hromady společnosti a uloží veřejnou listinu v sídle společnosti k nahlédnutí; upozornění na toto uložení se v uveřejněném oznámení rovněž uvede.

17. Podle ustanovení § 385 zákona o obchodních korporacích uplynutím 1 měsíce od zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku podle § 384 přechází vlastnické právo k účastnickým cenným papírům společnosti na hlavního akcionáře.
18. Podle ustanovení § 388 zákona o obchodních korporacích dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniká právo na zaplacení protiplnění a úroků obvyklých v době přechodu vlastnického práva účastnických cenných papírů zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci zaknihovaných cenných papírů a vlastníkům ostatních účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 387, a to ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům akcionářů společnosti na hlavního akcionáře. Právo na úrok podle odstavce 1 nevzniká po dobu, po jakou je oprávněná osoba v prodlení s předáním účastnických cenných papírů společnosti.
19. Podle ustanovení § 390, odst. 1, 3 a 4 zákona o obchodních korporacích vlastníci účastnických cenných papírů se mohou od splatnosti protiplnění domáhat po hlavním akcionáři práva na dorovnání, není-li poskytnuté protiplnění přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů ke dni přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře; toto právo zaniká, není-li žádným vlastníkem účastnických cenných papírů uplatněno u hlavního akcionáře do 3 měsíců ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 384 v obchodním rejstříku. Soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Vlastníci účastnických cenných papírů, kteří se dovolali práva na dorovnání, mají právo na náhradu v řízení účelně vynaložených výdajů; není-li povinen tuto náhradu poskytnout hlavní akcionář, poskytne se z prostředků uložených v úschově podle odstavce 4. Hlavní akcionář ve lhůtě určené soudem splní dorovnání vůči všem vlastníkům účastnických cenných papírů do soudní úschovy a soud společně s rozhodnutím podle odstavce 2 věty první vyvěsí na své úřední desce také výzvu vlastníkům účastnických cenných papírů, aby se u něj o dorovnání přihlásili. Společnost současně toto rozhodnutí a výzvu na přihlášení se o dorovnání uveřejní způsobem stanoveným tímto zákonem a stanovami pro svolání valné hromady. Účelně vynaložené náklady spojené s plněním do soudní úschovy se hradí z prostředků složených v úschově.
20. Soud zhodnotil všechny provedené důkazy v souladu se shora citovanými zákonnými ustanoveními a dospěl k závěru, že žaloba žalobce je co do základu žalobou důvodnou.
21. Soud úvodem uvádí, že v minulosti bylo v soudní praxi otazným, zda-li se u tohoto typu řízení jedná o řízení nesporné (jak tomu bylo dle právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 a jak bylo v minulosti již např. dovozeno Vrchním soudem v Praze řízení sp. zn. [7 Cmo 416/2014](#)) nebo se jedná o řízení sporné. Dle níže podepsaného soudu v daném typu řízení jde o řízení sporné, kdy účastníkem řízení je pouze minoritní akcionář (žalobce) a hlavní (nyní již jediný) akcionář akciové společnosti a účast samotné akciové společnosti v daném typu řízení není nezbytná, neboť dle (již nového znění) ustanovení § 390 odst. 3 věta první zákona o obchodních korporacích platí, že soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Závaznost tohoto rozhodnutí již výslovně dle zákona nedopadá (oproti výše citované úpravě) na akciovou společnost, která v předmětné právní normě již uvedena není. Nelze současně než poukázat na skutečnost, že stanovením výše přiměřeného protiplnění nedochází k zásahu do akcionářské struktury společnosti (o jejíž akcie jde), nejedná se o její

statusovou věc a stanovení výše přiměřeného protiplnění (kolik je povinen stávající jediný akcionář doplatit dřívějším akcionářům) je pro společnost fakticky zcela nepodstatná a irelevantní (výše přiměřeného protiplnění jí může „být jedno“), kdy cena akcií společnosti se nikterak nedotýká statusu právnické osoby. Tento závěr pak koresponduje s aktuální komentářovou literaturou (Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P. Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, str. 658-665), která se od právního názoru publikovaného v předchozím vydání odchytila. Soud proto uzavírá, že předmětné řízení bylo vedeno jakožto řízení sporné.

22. Primárně se soud zabýval aktivní věcnou legitimací účastníků, kdy dovozuje, že žalobce, jakožto dřívější minoritní akcionář obchodní společnosti HYDROSYSTEM project a.s., vlastníci celkem 248 kusů kmenových zaknihovaných akcií o jmenovité hodnotě 1.000 Kč na akcií a 70 kusů kmenových zaknihovaných akcií ve jmenovité hodnotě 200 Kč oboje znějící na jméno, nekotovaných, vydaných společností HYDROSYSTEM project a.s., je aktivně věcně legitimován k podání žaloby dle ustanovení § 390 zákona o obchodních korporacích a domáhat se stanovení přiměřeného protiplnění za jím v minulosti vlastněné akcie shora uvedené společnosti a žalovaný, jakožto hlavní (nyní již jediný) akcionář společnosti HYDROSYSTEM project a.s., na kterého vlastnictví všech akcií minoritních akcionářů procesem squeeze-outu přešlo je ve věci pasivně věcně legitimován. Aktivní a pasivní věcná legitimace je tak v daném případě dána. Současně žalobce u žalovaného v souladu s ustanovením § 390 odst. 1 zákona o obchodních korporacích uplatnil v zákonem předpokládané lhůtě, konkrétně pak dne 14. 9. 2015 právo na zaplacení přiměřeného protiplnění a právo žalobce domáhat se stanovení přiměřeného protiplnění soudem proto nezaniklo a je způsobilé soudního přezkumu.
23. Smyslem institutu vytěsnění, tedy tzv. nuceného přechodu účastnických cenných papírů (squeeze-out) upraveného v ustanovení § 375 a násl. zákona o obchodních korporacích (do dne 31. 12. 2013 upraveného v ustanovení 183i a násl. obchodního zákoníku) je umožnění řádného fungování akciové společnosti z pohledu hlavních cílů tohoto typu společnosti, tj. soustředění kapitálu, investování, podnikání a dosahování zisku i za situace, kdy jeden z akcionářů (hlavní akcionář) získá ve společnosti podíl dosahující alespoň 90 %, neboť při takto vysokém podílu jednoho akcionáře dochází v uvedené společnosti ke ztrátě funkčnosti vnitřních mechanismů společnosti a nutnost plnění požadavků kladených na akciovou společnost zákonem (svolávání valných hromad, informační povinnosti apod.) se pro takovou společnost stává nefunkční zátěží a z hospodářského hlediska neúměrně zatěžuje chod společnosti. Vždy je věcí úvahy hlavního akcionáře, zda k postupu vytěsnění přistoupí či nikoliv. Z pohledu minoritního akcionáře při takto vysokém podílu hlavního akcionáře na společnosti pak je již prakticky potlačena jeho rozhodovací složka spojená s vlastnictvím akcie a jeho účast na společnosti již je pouze kapitálová ve formě investice, přičemž často o takové akcie přestává být zájem a mohou ztratit na své hodnotě. Uvedené pojetí pak vychází z toho, že samotná povaha akcií jako majetkové hodnoty nezaručuje jejím vlastníkům neměnné postavení a z povahy a podstaty akciové společnosti vyplývá pro akcionáře možnost rizika změn v jejich postavení a také v hodnotě jejich akcií. Samotný proces vytěsnění se tak pro minoritní akcionáře stává pouze otázkou ztráty jejich majetkové účasti ve společnosti a nikoliv již otázkou ztráty dalších akcionářských práv. Skutečnost, že při realizaci vytěsnění dochází ke ztrátě vlastnického práva minoritních akcionářů nezávisle na jejich vůli, je v rámci principu zachování ochrany majetkových práv těchto minoritních akcionářů zákonem kompenzována povinností hlavního akcionáře poskytnout vytěšňovaným akcionářům přiměřené protiplnění jako přiměřenou náhradu odpovídající hodnotě vykupovaných akcií. Při stanovení této přiměřené hodnoty pak je třeba vždy vzít do úvahy právě

aspekt nedobrovolnosti prodeje akcií, neboť minoritní akcionář (oproti majoritnímu akcionáři) svou vůlí nemůže ovlivnit dobu, kdy k procesu vytěsnění dojde a nemůže tak rozhodnout o tom, zda nabídne své akcie k prodeji v okamžiku pro něj ekonomicky vhodném pro zhodnocení jeho investice. S ohledem na uvedené aspekty institutu vytěsnění je třeba při posuzování výše přiměřeného protiplnění vždy vycházet z konkrétní situace, za které k procesu vytěsnění došlo, neboť hodnota akcií závisí nejen na stavu konkrétní akciové společnosti, ale i na dalších okolnostech spočívajících například v době výkupu, jeho okolnostech, poměrech v dané akciové společnosti či situaci na kapitálovém či podnikatelsky relevantním trhu. Ustanovení upravující institut nuceného přechodu cenných papírů je pak třeba vykládat tak, že přiměřenost ceny (protiplnění) značí požadavek přihlídnout ke všem podstatným okolnostem v souvislosti s nuceným výkupem, přičemž zákon sám jednotlivá konkrétní kritéria pro hodnocení přiměřenosti vyčerpávajícím způsobem stanovit nemůže, avšak vždy se musí jednat o kritéria objektivní založená na odborném posouzení, přičemž určitý návod k takovému posuzování v minulosti dávala metodika Komise pro cenné papíry, z níž vyplývá, že v případě kótovaných akcií (což však nebyly akcie posuzované v tomto řízení) by přiměřenost jejich ceny nikdy neměla klesnout pod hranici tržní ceny a také z ní vyplývá, že je třeba v případě možnosti ocenění přímo práv spojených s akciemi, oceňovat přímo akcie a pouze, není-li to možné (jako v daném případě) vycházet z ocenění samotné společnosti různými metodami a hodnotu akcií určit alikvotním podílem na hodnotě jejího čistého obchodního majetku. Právě samotná existence práva minoritního akcionáře na přiměřené protiplnění, požadavek odborného stanovení přiměřeného protiplnění, možnost přezkumu přiměřenosti protiplnění soudem ve vztahu ke konkrétním okolnostem konkrétního procesu vytěsnění, ale také skutečnost zajištění existence rovného postavení srovnatelných skupin minoritních akcionářů z hlediska stejné možnosti uplatnit své akcie ve stejném rozsahu, jak to může učinit za stejných zákonných podmínek srovnatelná skupina jiných minoritních akcionářů, byly jedny z důvodů, pro které byl ze strany Ústavního soudu ČR shledán samotný institut vytěsnění souladný s ústavním pořádkem České republiky. (viz rozhodnutí pléna Ústavního soudu ČR ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. Pl ÚS 56/05) V souladu s obsahem uvedeného rozhodnutí Ústavního soudu ČR, které odkazuje na precedentní rozhodnutí Nejvyššího soudu státu Delaware, jehož zákonodárství je v USA v oblasti práva akciových společností považováno za klíčové, pak lze při určení metod pro zjištění přiměřenosti ceny (protiplnění) akceptovat každou rozumnou metodu, která bude všeobecně uznána ve finančním světě.

24. V průběhu řízení měl soud k dispozici celkem tři znalecké posudky které stanovily výši přiměřeného protiplnění za vytěsněné akcie minoritních akcionářů společnosti HYDROSYSTEM project a.s. Znalecký posudek společnosti Activities a.s. č. 1409/25/2015 (dále také jen „ZP AC“), který byl předložen žalovaným (objednatelem) jakožto podklad pro rozhodování valné hromady společnosti HYDROSYSTEM project a.s. o vytěsnění minoritních akcionářů, stanovil výši přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě emitované společností HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 200 Kč ve výši 235,60 Kč a za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě emitované společností HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 1.000 Kč ve výši 1.177,80 Kč, další znalecký posudek předložený žalobcem v průběhu řízení vypracovaný k zadání žalobce znaleckým ústavem Apelen Valuation s.r.o. č. 503-122/2017 (dále také jen „ZP AV“) stanovil výši přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě emitované společností HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 200 Kč ve výši 424 Kč a za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě emitované společností HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 1.000 Kč ve výši 2.119 Kč. V průběhu řízení byl pak soudem

příbrán a ustanoven třetí znalec, a to znalecký ústav Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o., který ve znaleckém posudku č. 18/2018 (dále také jen "ZP KPP") stanovil výši přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě emitované společností HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 200 Kč tak, že toto by se mělo pohybovat v rozptylu od 277 do 294 Kč a za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě emitované společností HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 1.000 Kč by se přiměřená výše protiplnění měla pohybovat v rozptylu od 1.384 Kč do 1.469 Kč. Veškeré tři znalecké ústavy použily identickou metodu ocenění, a to model diskontace cash flow (DCF) s tím, že tyto znalecké posudky dospěly ke shora uvedeným závěrům tak, jak jsou specifikovány v dílčích skutkových zjištěních uvedených shora.

25. Předně soud konstatuje, že samotná metoda DCF použita všemi třemi znalci je postavená na konstrukci, dle které se současná tržní cena společnosti (potažmo cena akcií této společnosti) enumeruje diskontací (přepočtením) budoucích (teoretických) výnosových peněžních toků jejich transformací na současné hodnoty, čímž lze vyčíslit tržní cenu společnosti k současnému (minulému) okamžiku, kdy kritickým jsou diskontní kalkulované úrokové míry navázané na náklady vlastního kapitálu vázané na jednotlivé roky první fáze a druhé fáze (po uplynutí první fáze). Samotná tato skutečnost, že při použití této (dle všech slyšených znalců v daném případě nejoptimálnější a nejpoužívanější) znalecké metody je nezbytné vyčíslit teoretické budoucí peněžní toky pouze v rovině pravděpodobnostní, vedle dle názoru soudu k nezbytnosti zohlednit i další faktory použité znalci a tyto kriticky posuzovat a aplikovat na skutečný stav oceňovaného podniku, neboť pouze a jen použitím těchto dalších faktorů (v jednotlivých znaleckých posudcích popsáných) lze určit přibližnou současnou hodnotu společnosti, potažmo výši přiměřeného protiplnění pro vytěsněné minoritní akcionáře takovéto společnosti za jednotlivé jimi vlastněné akcie. Soud neshledal žádný relevantní důvod proto, aby v daném případě znalci aplikovali jinou oceňovací metodu, než jimi použitou metodu DCF. Účelem tohoto řízení není vygenerovat co nejvyšší, maximálně možnou hodnotu přiměřeného protiplnění, nýbrž zjistit spravedlivou výši přiměřeného protiplnění za vytěsněné akcie minoritních akcionářů a takovouto v řízení určit. Pokud by snad chtěl soud žalobce, potažmo zbylé minoritní akcionáře bez dalšího „zvýhodnit“, což by samo o sobě bylo v rozporu se zásadou spravedlivého procesu, pak nejjednodušší cestou by bylo prosté zvolení nejvyššího ocenění určeného znalci bez ohledu na posuzování a hodnocení znaleckého posudku. Takovýto postup a ostatně pokus o obcházení zjištění „fair value“ ceny akcií vytěsňovaných minoritních akcionářů by byl toliko zjevným formalistickým účelovým jednáním soudu.
26. V daném případě soud konstatuje, že první dva znalecké ústavy (ZP AC a ZP AV) použily obdobnou metodiku ocenění ceny podniku a stanovení výše přiměřeného protiplnění za akcie společnosti HYDROSYSTEM project a.s., kdy v daném případě došlo ke stanovení odlišné ceny společnosti a stanovení výše přiměřeného protiplnění za akcie vytěsňovaných minoritních akcionářů toliko v důsledku rozdílně (dle znaleckého uvážení) zvolených parametrů pro výpočet diskontní míry, kdy oba znalecké ústavy vycházely z identické finanční analýzy. Tedy jednoduše řečeno k disproporcím mezi oběma ustanovenými znalci co do stanovení výše přiměřeného protiplnění dominantně došlo z důvodu (na základě znaleckého uvážení) rozdílně stanovených parametrických ukazatelů nezbytných pro enumeraci ceny akcie společnosti v souladu se zvolenou metodikou ocenění společnosti, kdy znalecké ústavy se neshodly v nákladech vlastního kapitálu, konkrétně pak v otázce rizikové prémie trhu a přírážky za malou společnost (viz skutková zjištění výše). Soud současně konstatuje, že z těchto znaleckých posudků se nepodává, že by znalci realizovali místní šetření, kdy zjevně tyto znalecké posudky byly vypracovávány pouze na základě listinných

podkladů. Vzhledem ke vzájemným disproporcím, které vedly k rozdílným názorům soud v průběhu řízení ustanovil třetího znalce, kterému uložil jednak stanovit přiměřenou výši protiplnění za vytěsněné akcie minoritních akcionářů a současně mu bylo uloženo vyjádřit se k metodologii a odborným závěrům shora uvedených znaleckých posudků. Skutková zjištění tohoto znaleckého ústavu jsou pak specifikovány výše u dílčích skutkových zjištěních.

27. Stran hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy zejména shora obou uvedených znaleckých posudků (ZP AC a ZP AV) soud konstatuje, že je dle ustálené soudní praxe nezbytné, aby v obecné rovině posudek byl náležitě odůvodněn, byl podložen obsahem nalezů, bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, aby závěry posudku nebyly v rozporu s výsledky ostatních důkazů a aby odůvodnění znaleckého posudku odpovídalo pravidlům logického myšlení. Z uvedeného vyplývá, že důkaz znaleckým posudkem soud hodnotí jako každý jiný důkaz, nemůže však přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2002, sp. zn. 25 Cdo 583/2001, ze dne 2. 7. 2009, sp. zn. 30 Cdo 3450/2007, ze dne 22. 1. 2014, sp. zn. 26 Cdo 3928/2013). Soud současně konstatuje, že ocenění společnosti, resp. jejich akcií musí být komplexní, úplné, vnitřně konzistentní, nezávislé a nestranné a opakovatelné. Kromě toho musí být metody použité v ocenění zvoleny důvodně a odůvodněně a použité údaje musí být spolehlivé a musí být užity transparentně. V daném případě soud uvádí, že znalecký ústav Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o. provedl ocenění přiměřené výše protiplnění za akcie společnosti HYDROSYSTEM project a.s. komplexně, dle názoru soudu znalecký ústav při zpracování znaleckého posudku přihlédl nezávisle a nestranně ke všem relevantním skutečnostem, ke kterým přihlédnout měl a mohl. Znalecký posudek znaleckého ústavu Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o. soud současně hodnotí jakožto úplný, obsahující všechny předpokládané náležitosti, a to zejména úplný postup, kterým znalecký ústav dospěl k výsledku ocenění, předpoklady tohoto ocenění, popis metod a použité informace a údaje. Výchozí parametry předmětného znaleckého posudku stojí na precizních a podrobných analýzách finanční situace oceňovaného podniku, relevantního trhu a vnitřního potenciálu, kdy tyto dle názoru soudu výrazně převyšují analýzy zbylých dvou znalců (ZP AC a ZP AV). Tento znalecký ústav si následně u ústního jednání své závěry zcela přesvědčivě obhájil a odůvodnil. Pokud v této souvislosti žalobce předložil vyjádření znaleckého ústavu APELEN Valuation a.s., který polemizuje se závěry tohoto znaleckého posudku, pak v tomto směru soud odkazuje na vyjádření žalovaného ze dne 10. 7. 2018, se kterým se soud ztotožňuje a výtky shledává nedůvodné a tendenčně pojaté (účelově zaměřené). Ocenění provedené znaleckým ústavem Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o. soud současně také shledává jakožto vnitřně konzistentní a logicky odůvodněné.
28. Pokud jde o znalecký posudek znaleckého ústavu Activities a.s. jsoucí být podkladem pro rozhodování valné hromady společnosti HYDROSYSTEM project a.s. o vytěsnění minoritních akcionářů a stanovení míry přiměřeného protiplnění, pak v tomto směru lze poukázat na skutečnost, že je zde neadekvátně, resp. nedostatečně zhodnocen stav relevantního trhu chodu společnosti a nedostatečně provedena analýza týkající se intenzity konkurenčního prostředí, kdy rovněž chybí závěry, které vypovídají o tom, jak by znalcem popsané skutečnosti měly ovlivňovat další chod společnosti. Současně je analýza vnitřního potenciálu bez závěrů, které by naznačovaly zásadní obrat v chodu společnosti dle sestavené prognózy – existence faktorů, které signalizují reálnost změn v chodu společnosti. Taktéž nebyly promítnuty očekávaná rizika spojená s nejistým vývojem na relevantních trzích s ohledem na tehdejší situaci společnosti a její vnitřní předpoklady a finanční prognózu proto považuje za velmi optimistickou. Nebyly taktéž okomentovány příčiny, které měly vyvolat tak zásadní růst výkonnosti obchodního závodu ve finanční prognóze.

Zpracovatel nijak nekomentoval 3,6násobnou předpokládanou roční výkonnost prostřednictvím modelu ocenění DCF než v případě modelu kapitalizovaných výnosů. Tyto nedostatky pak vedou k nemožnosti aplikovat závěry zde uvedené stran stanovení přiměřeného protiplnění vytěsněných minoritních akcionářů společnosti HYDROSYSTEM project a.s.

29. Pokud jde o další znalecký posudek znaleckého ústavu APELEN Valuation s.r.o. vypracovaný k žádosti a na objednávku žalobce a jím v průběhu řízení předložený, pak na základě průběhu řízení nelze než uzavřít, že jeho závěry a analýzy nejsou zcela objektivní, kdy jsou nadměrně zdůrazňovány negativa, kterým jsou minoritní akcionáři postiženi v případě nuceného vytěsnění. Znalecký posudek adekvátně nekomentuje vliv jednotlivých trendů ukazatelů, likvidity zadluženosti a rentability, které nepotvrzují pozitivní stav společnosti, kdy ukazatele rentability a likvidity jsou velikostně pod kriteriální úrovní, dále je neodpovídající komentář stran reálnosti původně sestavené prognózy, kdy lze mít pochybnosti o tom, že by oceňovaná společnost byla stabilizovaná, kdy je zcela opomíjeno, že předpokládaný vývoj ve společnosti bude zásadně závislý na pomoci nového strategického investora. Taktéž byla tímto znaleckým ústavem snížena diskontní míra aniž by byl v závěrech respektován aktuální stav společnosti s ohledem na její dosavadní vývoj. Dále byl chybný postup v tom, že tento znalec použil finanční prognózu z předchozího znaleckého posudku, aniž by tuto sám konstruoval a která měla být dle jeho tvrzení založena na tržních principech. Dále znalec do propočtu použil neadekvátní kriteriální výnosnost, absentuje odůvodnění výše nákladů cizího kapitálu a rovněž odůvodnění fixního podílu cizího a vlastního kapitálu při výpočtu WACC, znalec se současně nedostatečně zabývá dalšími parametry ocenění ve vazbě na samotný předmět ocenění, jelikož se neoceňuje typizovaná investice, ale investice do konkrétních cenných papírů konkrétního emitenta a nevyhodnotil přiměřenost odvozeného protiplnění s některou z hodnot společnosti odvozenou na tržních principech (viz ZP KPP). Lze současně taktéž konstatovat, že akademické disputace (navíc s nejednoznačným a mnohdy rozporným závěrem) o tom, zda-li má být použit aritmetický, geometrický, či aritmeticko-geometrický průměr, za situace, kdy znalci (ZP AC a ZP AV) vycházeli z neadekvátní apriorní finanční analýzy, případně tuto nekriticky přejímali z jiných (dřívějších) posudků, aniž by provedli např. šetření namísto samém a ze zjištěných skutečností přijali odpovídající závěry a tyto promítli do výchozích parametrů, nemohou mít projekci v řádném závěru stran podstatných výchozích parametrů a zjištění pro vypracování znaleckého posudku a tento postup je non lege artis. Dle názoru soudu matematicky je možné spočítat cokoliv, jakkoliv a pro kohokoliv, avšak se spravedlivým, přiměřeným protiplněním za vytěsnění minoritních akcionářů takovýto účelový a formalistický matematický postup bez adekvátních a reálních vstupních dat – dle názoru soudu – již nemá společného ničeho. Tyto nedostatky pak i v tomto případě vedou k nemožnosti aplikovat závěry a výsledky zde uvedené stran stanovení přiměřeného protiplnění vytěsněných minoritních akcionářů společnosti. V tomto směru soud odkazuje na zcela příléhavé hodnocení znaleckého posudku Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o. (str. 22 a 32), se kterým se soud plně ztotožňuje.
30. Pokud dále žalobce ve své žalobě poukazoval na skutečnost, že znalci při svém ocenění nezohlednili reálnou hodnotu stěžejního majetku společnosti – společností vlastněných nemovitostí, kdy žalobce dovozuje téměř dvojnásobnou hodnotu těchto nemovitostí oproti hodnotě podniku, pak tuto námitku žalobce soud shledává zcela účelovou. Pomine-li soud skutečnost, že cena těchto nemovitostí je dle znaleckého posudku předloženého žalovaným téměř dvojnásobně nižší než dovozuje žalobce, pak ze strany žalobce je přehlíženo, že při oceňování podniku (akcií) přicházelo v úvahu buď ocenění majetkové nebo ocenění výnosové, kdy v daném případě jsou nemovitosti vlastněné oceňovanou společností provozního charakteru

a generují výnosy z nájmu a ve zbylém rozsahu se provozně používají. Všichni znalci použili metodu výnosového ocenění, tj. základem ocenění jsou příjmy (a výdaje), které majetek společnosti spolu se závazky jako celek generuje svým vlastníkům, hodnota nemovitosti je tedy ve svém výsledku zachycena ve výnosech společnosti (a tvoří základ pro výpočtovou část použité metodiky DCF), která předmětné nemovitosti používá pro svou podnikatelskou aktivitu a bez jejich využití by se společnost nemohla věnovat svojí činnosti. Pokud by se vedle výnosového ocenění měla navíc zohledňovat i cena nemovitostí, došlo by tímto ve svém důsledku ke dvojnásobnému započtení nemovitostí do ocenění oceňované společnosti. Žádný ze třech znalců a ostatně ani žalobcem nebylo tvrzeno, že by se cena akcií měla oceňovat metodou likvidační, tedy že by se v daném případě u oceňované společnosti nemělo jednat o going concern. Soud se proto ztotožňuje se závěry všech znalců, že při aplikaci výnosové metody pro oceňování ceny společnosti, potažmo jejich akcií, by zohledňování ceny provozních nemovitostí by ve svém důsledku vedlo k vytrhávání jednotlivých aktiv z kontextu ocenění podniku jako fungujícího celku a tedy ve svém důsledku by došlo k bezdůvodnému nadhodnocení části majetku (resp. podniku) za použití výhodnější metody ocenění. Postup znaleckých ústavů, kteří neoceňovali (samostatně nezohledňovali) konkrétní cenu nemovitostí vlastněných oceňovanou společností při použití oceňovací metody diskontace peněžních toků soud shledává z výše uvedených důvodů za logický a zcela přiléhavý. Těto námitky žalobce proto soud nemohl přiznat relevanci a tuto shledává účelovou.

31. S ohledem na shora uvedené proto soud uzavírá, že s ohledem na výtky a nedostatky ZP AC a ZP AV shora uvedené, pro stanovení přiměřené výše protiplnění za vytěsněné akcie minoritních akcionářů soud vycházel ze závěrů znaleckého posudku znaleckého ústavu Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o., jehož závěry shledává precizní, logicky odůvodněné, vycházející z nejpodrobnější a nejkompexnější analýzy vstupních dat – viz výše, který ve znaleckém posudku č. 18/2018 stanovil výši přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě emitované společností HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 200 Kč tak, že tato by se měla pohybovat v rozptylu od 277 do 294 Kč a za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě emitované společností HYDROSYSTEM project a.s. o jmenovité hodnotě 1.000 Kč by se přiměřená výše protiplnění měla pohybovat v rozptylu od 1.384 Kč do 1.469 Kč. Soud proto stanovil výši přiměřeného protiplnění za akcie vytěsněných minoritních akcionářů v rozptylu hodnot stanovených tímto znalcem. Při stabilizované a funkční společnosti by soud (s ohledem na postavení minoritních akcionářů a zákonem presumovaný standard spravedlivé hodnoty) stanovil výši přiměřeného protiplnění v horní třetině tohoto rozptylu. Avšak za situace, kdy společnost nebyla stabilizovaná, dle znalce projevovala znaky finanční tísně, vykazoval nevyrovnanost zakázkové náplně způsobené poklesem trhu na cílových trzích následkem dozvuků finanční krize a nebyl znalecký potvrzen pozitivní stav společnosti (v rozhodném období – viz ZP KPP str. 12-13 a 20-22), všechny tyto okolnosti by předjímaly stanovit výši přiměřeného protiplnění v dolní třetině tohoto rozptylu. Při existenci obou těchto vzájemně se rozcházejících faktorů se proto soud přiklonil ke stanovení přiměřeného protiplnění za vytěsněné akcie minoritních akcionářů ve středu tohoto rozptylu. S ohledem na shora uvedené a při hodnocení jednotlivých důkazů jednotlivě a všech v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 132 o. s. ř. soud stanovil výši přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 200 Kč emitované společností HYDROSYSTEM project a.s., a to k datu přechodu vlastnického práva k těmto akciím dle ustanovení § 390 zákona o obchodních korporacích v důsledku vytěsnění minoritních akcionářů této společnosti částkou 286 Kč a výši přiměřeného protiplnění za 1 ks kmenové akcie na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1.000 Kč emitované společností HYDROSYSTEM

project a.s., a to k datu přechodu vlastnického práva k těmto akciím dle ustanovení § 390 zákona o obchodních korporacích v důsledku vytěsnění minoritních akcionářů této společnosti částkou 1.427 Kč.

32. Pokud žalovaný současně poukazoval na skutečnost, že jednání žalobce je šikanózní výkon práv, kdy tímto postupem je v rozhodovací praxi soudů v rámci ČR žalobce znám, nelze přehlížet, že co do základu byl žalobní nárok žalobce dán a z postavení žalobce jakožto profesionálního akcionáře (pokud to tak lze zjednodušeně nazvat) nelze tomuto upřít právo na přiměřené protiplnění za jím dříve vlastněné akcie ve výši fair value. Nelze než žalovanému připomenout, že pokud by k nucenému vytěsnění minoritních akcionářů nepřistoupil, předmětné řízení by se vůbec nekonalo a pokud už k němu přistoupil, měl očekávat, že dotčení vytěsnění minoritní akcionáři (případně pouze někteří z nich) budou svá práva adekvátně bránit, a to případně i soudní cestou.
33. Vzhledem k tomu, že žalovaný jakožto hlavní akcionář společnosti HYDROSYSTEM project a.s. vytěsnil celkem 112 akcií minoritních akcionářů o nominální hodnotě 200 Kč a na přiměřené protiplnění za tyto akcie dosud zbývá uhradit částku 5.644,80 Kč (112x(286-235,60)) a dále pak vytěsnil celkem 553 akcií minoritních akcionářů o nominální hodnotě 1.000 Kč a na přiměřené protiplnění za tyto akcie dosud zbývá uhradit částku 137.807,60 Kč (553x(1.427-1.177,80)), rozhodl soud výrokem I. tohoto rozsudku tak, že v souladu s ustanovením § 390 odst. 3 a 4 zákona o obchodních korporacích uložil žalovanému, aby ve lhůtě 15-ti dnů od právní moci rozsudku složit do soudní úschovy jakožto doplatek přiměřeného protiplnění za vytěsněné akcie minoritních akcionářů společnosti HYDROSYSTEM project a.s. částku 143.452,40 Kč (5.644,80+137.807,60), ze které na žalobní nárok žalobce odpovídající doplatku na dorovnání přiměřeného protiplnění za jím v minulosti vlastněné akcie společnosti HYDROSYSTEM project a.s., připadá částka 65.329,60 Kč (žalobce vlastnil 70 akcií o nominální hodnotě 200 Kč a dále pak 248 akcií o nominální hodnotě 553 Kč, což odpovídá částce 65.329,60 Kč – 70x(286-235,60) + 248x(1.427-1.177,80)). Lhůta k plnění do soudní úschovy byla stanovena v souladu s ustanovením § 160 odst. 1, věta za středníkem o. s. ř. jakožto 15-ti denní, a to s ohledem na povinnost žalovaného nejen složit předmětnou částku přiměřeného protiplnění do soudní úschovy, ale také v této době zahájit řízení o úschově (viz níže).
34. Závěrem soud současně konstatuje, že žaloba podle ustanovení § 390 odst. 3 zákona o obchodních korporacích je žalobou na plnění u které platí, že z právního předpisu (§ 376 a 390) vyplývá způsob vypořádání vztahu mezi účastníky řízení ve smyslu § 153 odst. 2 o. s. ř., a soud při rozhodování o žalobě není vázán tím, jak žalobce v tzv. petitu žaloby zformuloval svou představu o výši dorovnání. Může proto svým rozhodnutím přisoudit žalobci méně, než kolik žalobou požaduje (aniž by ve zbývající „části“ žalobu zamítal), anebo naopak více (aniž by žalobce musel v tomto směru měnit žalobu - srov. usnesení NS 29 Cdo 4712/2007, Rc 104/2010). Za této situace proto soud žalobu žalobce v rozsahu překračující soudem stanovenou výši přiměřeného protiplnění výrokem rozsudku nezamítal. Formulační znění výroku I. rozsudku je pak důsledkem dikce ustanovení § 390 odst. 4, věta první zákona o obchodních korporacích, kdy soud ukládá povinnost žalovanému jakožto hlavnímu akcionáři splnit dorovnání do soudní úschovy vůči všem vlastníkům účastnických cenných papírů, tedy i vůči žalobci, kdy soud současně s ohledem na žalobu a výsledky sporu vyjádřil taktéž ve výroku rozsudku míru žalobce v jaké se tento bude podílet na takto složených finančních prostředcích. Současně soud konstatuje, že jestliže hlavní akcionář nesplní povinnost uloženou mu soudním rozhodnutím podle § 390 odst. 3 a 4 zákona o obchodních korporacích a peněžní prostředky nesloží (ve lhůtě

jm určené) do soudní úschovy, může se žalobce domáhat výkonu rozhodnutí a naopak platí, že jestliže složí hlavní akcionář peněžní prostředky do soudní úschovy a splní-li tak povinnost uloženou mu soudním rozhodnutím, zaniká jeho povinnost splněním a dřívější minoritní akcionáři vůči němu již nemohou uplatňovat žádné požadavky z titulu dorovnání.

35. Hlavní akcionář při skládání peněžních prostředků ve výši určené rozhodnutím soudu bude postupovat podle ustanovení upravujících řízení o úschovách (§ 289 a násl. zákona č. 292/2013 Sb. O zvláštních řízeních soudních ve znění pozdějších předpisů (dále také jen “ZŘS”). Uloží-li soud hlavnímu akcionáři povinnost zaplatit dorovnání do soudní úschovy, je hlavní akcionář povinen podat návrh na zahájení řízení o (povinné) soudní úschově (§ 291 ZŘS) a složit peněžní prostředky do soudní úschovy ve lhůtě určené rozsudkem. Po právní moci tohoto rozsudku soud současně obratem vyhotoví výzvu všem bývalým minoritním akcionářům společnosti HYDROSYSTEM project a.s., aby se u soudu o dorovnání přihlásili. Předmětný rozsudek společně s výzvou bude následně vyvěšen na úřední desce soudu a současně bude povinností dotčené společnosti HYDROSYSTEM project a.s. předmětné pravomocné rozhodnutí soudu a výzvu uveřejnit způsobem stanoveným zákonem a stanovami pro svolání valné hromady společnosti.
36. Pokud se dále žalobce po žalovaném domáhal přiznání příslušenství, a to obchodních úroků ve smyslu ustanovení § 388 odst. 1 zákona o obchodních korporacích a úroků z prodlení, pak o těchto samostatných nárocích žalobce soud rozhodoval výrokem II. a III. rozsudku. Z provedeného dokazování se podává, že k přechodu vlastnického práva k vytěsněným akciím došlo dne 31. 7. 2015 (uplynutím 1 měsíce od zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku podle § 384 zákona o obchodních korporacích – viz komentářová literatura Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P. Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2017), kdy dle ustanovení § 388 odst. 1 zákona o obchodních korporacích svědčí žalobci právo na úhradu obvyklých úroků ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům minoritních akcionářů na žalovaného jakožto hlavního akcionáře. Z provedeného dokazování (sdělení dotázaných bankovních subjektů a výpisu ze systému ČNB-ARAD) se dále podává, že výše úroků požadovaných za úvěry jakožto obvyklé úroky v souladu s ustanovením § 1802 občanského zákoníku ke dni přechodu vlastnického práva se pohybovaly (bez fixace) v rozmezí od 1,82% do 3,3%, kdy soud stanovil výši obvyklých obchodních úroků částkou 2,56% ročně (střed dané fluktuační). Pokud se tedy žalobce po žalovaném domáhal úhrady těchto úroků za dobu od (až od) 14. 8. 2015 do zaplacení, pak soud výrokem II. rozsudku uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci úrok ve výši 2,56% ročně z částky 65.329,60 Kč za dobu od 14. 8. 2015 do zaplacení, kdy ve zbylém rozsahu soud výrokem III. rozsudku žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl. Pokud se dále žalobce po žalovaném domáhal úhrady úroků z prodlení ze žalobní pohledávky za dobu od 14. 9. 2015 do zaplacení, pak z provedeného dokazování se podává, že žalobce u žalovaného uplatnil právo na dorovnání dne 14. 9. 2015. Pokud tedy žalovaný uplatnil své právo u žalovaného dne 14. 9. 2015, žalovaný byl povinen plnit bez zbytečného odkladu, tedy nejpozději následující den (§ 1958 občanského zákoníku) a do prodlení by se dostal až dne 16. 9. 2015. Za této situace proto soud přiznal žalobci výrokem II. rozsudku právo na náhradu zákonných úroků z prodlení ve výši 8,05% ročně (§ 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.) z částky 65.329,60 Kč za dobu až od 16. 9. 2015 do zaplacení, kdy ve zbylém rozsahu soud žalobu žalobce jako nedůvodnou výrokem III. rozsudku zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení ve výroku IV. rozsudku pak soud rozhodoval dle ustanovení § 390 odst. 3, věta druhá zákona o obchodních korporacích (představující lex specialis ve vztahu k ustanovení § 142 o. s. ř.), dle kterého žalobci jakožto vytěsněnému minoritnímu akcionáři

společnosti HYDROSYSTEM project a.s. svědčí vůči žalovanému jakožto hlavnímu (a v současnosti jedinému) akcionáři této společnosti právo na náhradu nákladů řízení. Náklady soudního řízení žalobce jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 13.100 Kč, dále pak odměnou právního zástupce žalobce za celkem 10 žalobcem požadovaných úkonů právní služby po 3.100 Kč dle ustanovení §§ 7 a 9 odst. 4 písm. c/, § 12 odst. 4 vyhlášky MS č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu (převzetí věci, podání žaloby, účast u soudních jednání konaných ve dnech 12. 7. 2017, 9. 8. 2017, 4. 12. 2017, 18. 6. 2018 a 11. 7. 2018, dále pak účast na místním šetření konaném znalcem dne 20. 3. 2018 a dále pak sepis vyjádření ze dne 7. 8. 2017 a 6. 11. 2017) v celkové výši 31.000 Kč. Pokud dále žalobce požadoval přiznání odměny za žalobcem účtovaný úkon – sepis otázek pro znalce ze dne 3. 8. 2017, pak takovéto podání se ve spise nenachází a proto soud žalobci právo na odměnu za tento úkon nepřiznal. Dále náklady řízení žalobce tvoří dle § 14 odst. 1 písm. a/ vyhlášky č. 177/1996 Sb. náhrada za promeškaný čas právního zástupce žalobce cestou k jednání soudu (na místní šetření) dne 12. 7. 2017, 19. 8. 2017, 4. 12. 2017, 20. 3. 2018, 18. 6. 2018 a 11. 7. 2018 ze sídla advokáta v substituci v Ostravě do Olomouce a zpět, a to vlakovým spojením Českých drah, s.p., tedy celkem 36 započatých půlhodin (6 x 6 půlhodin) x 100 Kč = 3.600 Kč. Náklady řízení žalobce také tvoří cestovné na jednání soudu (na místní šetření) konaných ve dnech 12. 7. 2017, 19. 8. 2017, 4. 12. 2017, 20. 3. 2018, 18. 6. 2018 a 11. 7. 2018, a to vlakovým spojením Českých drah, s.p. z Ostravy do Olomouce a zpět ve výši 6x178 Kč, tedy celkem 1.068 Kč. Náklady soudního řízení žalobce jsou dále tvořeny paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce žalobce ve výši 10x300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem 10 shora vymezených, žalobcem účtovaných, jím požadovaných a účelně vynaložených úkonů právní služby. Náklady soudního řízení žalobce jsou dále tvořeny náklady na vypracování znaleckého posudku ve výši 96.800 Kč znaleckým ústavem APELEN Valuation a.s., které v průběhu řízení předložil k důkazu. Náklady soudního řízení žalobce dále představuje 21 % DPH z výše uvedených náhrad (vyjma soudního poplatku a nákladů na vypracování znaleckého posudku) v celkové výši 8.120,28 Kč, neboť právní zástupce žalobce je ve smyslu ustanovení § 137 odst. 3 o. s. ř. registrovaným plátcem DPH. Žalovaný je tak povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů soudního řízení celkovou částku 156.688,28 Kč, a to v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám právního zástupce žalobce. O lhůtě plnění soud rozhodoval ve výroku IV. rozsudku taktéž dle ustanovení § 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř.

38. Podle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V daném sporu byl žalobce co do základu procesně úspěšný, kdy tomuto navíc dle shora citované právní úpravy svědčí právo na náhradu nákladů řízení, a proto svědčí žalovanému povinnost uhradit státu náklady soudního řízení. Náklady soudního řízení jsou tvořeny znalečným za účast slyšených znalců u nařízených soudních jednání v celkové výši 8.529,90 Kč (Activities a.s. ve výši 2.392,30 Kč, Ing. Prodělal ve výši 907,60 Kč, APELEN Valuation a.s. ve výši 2.437 Kč a Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o. ve výši 2.793 Kč) a dále pak částí nákladů na vypracování znaleckého posudku znaleckým ústavem Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o., který nebyl kryt zaovaným složenou zálohou na vypracování znaleckého posudku (částkou 80.000 Kč), a to ve výši 6.182,30 Kč. Celkové náklady státu, které nejsou kryty žalovaným složenou zálohou tak činí 14.712,20 Kč. S ohledem na shora uvedené proto soud uložil žalovanému výrokiem V. rozsudku povinnost zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, na nákladech soudního řízení částku 14.712,20 Kč. Lhůta k plnění byla ve výroku V. rozsudku stanovena také jakožto obecná třídní, a to v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné odvolání a to do 15-ti dnů ode dne doručení jeho stejnopisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí, resp. domáhat se nařízení exekuce.

Olomouc 11. 7. 2018

JUDr. Ing. Michal Hocko, Ph.D. v. r.
samosoudce